

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De Decimis. Cap. Vlt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

cit. lib. 8. tit. 6. nu. 16. Ricc. in Prax. par. 4. resol. 297. Unde etiam oblationes, quæ fiunt tempore Iubilei, vel anni sancti in ecclesia cathedrali spectare ad Parochum eiusdem ecclesiæ, non autem ad Episcopum, tenuit Rota in Beneuentana spoly 2. Decembris 1585. coram Orano, quam refert Ricc. in Collect. decis. 2662 par. 7. & censuit etiam Sac. Congregatio teste Barb. de offic. & pot. Episc. par. 3. alleg. 80. numero 14.

8 Secus esset, si oblationes à fidelibus ad certum finem, veluti pro Missis, aut fabrica præstantur: tunc enim ad parochum minimè spectant, sed voluntas eorum, qui oblationes, aut elemosinas tribuunt, est præcisè seruanda c. quatuor 12. q. 2. Barbos. de offic. Paroch. d. cap. 24. num. 30. administratio tamen harum oblationum etiam in tali casu pertinet ad parochum, vt d. S. T. h. d. q. 86. art. 2. nisi adsit consuetudo in contrarium Barb. loc. cit. d. num. 30. in fin.

9 Obserua tamen, quod si Episcopus celebrauerit missam in Parochiali, oblationes in ea factæ ad eundem Episcopum spectant, vt dicunt DD. quos refert, & sequitur Bellett. tit. de Bon. cleric. d. 3. nu. 46. & seq. nisi adesset consuetudo in contrarium Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 80. num. 13. & alij, vel nisi Episcopus in eo loco longam traheret moram, & nimis frequenter celebraret, vt post Hostien. dicit Genuens. in Prax. Archiep. cap. 57. num. 7. verum si Episcopus celebraret in loco exempto, oblationes in tali casu debentur illi, ad quem spectant iura parochialia, non autem Episcopo secundum Felin. in cap. dilectus num. 1. vers. & adde de offic. ordin. quem refert Bellett. loco cit. nu. 47. vers. secus autem: sed in hac re ad priuilegia, & consuetudines est recurrendum, vt sentiant alij apud Barbos. d. all. 80. num. 11. & seq.

10 Obserua 2. quod si ex consuetudine, vel statuto oblationes, quæ fiunt die dominico, debentur parochi, & in festo principali debentur Episcopo, & festum principale die dominico occurrat, tunc oblationes factæ ab alienis parochianis censentur factæ intuitu festiuitatis: oblationes verò factæ à proprijs parochianis diuidendæ sunt, cum dubium sit, cuius contemplatione fiant Ricc. in Prax. vt supra par. 4. resol. 297.

11 His adde, quod laicus non debet recipere à clericis oblationes, nec aliqua consuetudo in hoc est admittenda; & ideo consuetudo, sine potius abusus, quod ad domos laicorum deferantur candelæ benedictæ in festo purificationis B. Virginis omnino reprobatur Sylu. in ver. Decima n. 7. Ricc. in Prax. for. eccles. p. 4. resol. 296.

S V M M A R I V M.

- 1 Decima alia sunt prediales, alia personalis: alia mixtae.
- 2 Ex decimis predialibus & mixtis non deducuntur expensæ, neque tributa, vel alia debita, secus in personalibus.
- 3 Decima personales vt plurimum non sunt in usu, & ubi in usu sunt

- sunt, debentur illi ecclesie, in cuius Parochia quis habet domum, & censuram.
- 4 Decime prędiales regulariter spectant ad Ecclesiam, in cuius terminis prędia sunt sita.
- Decime noualium cui ecclesie debeantur, ibidem.
- 5 Quid si locus esset intra duas parochias, & ignoretur sub qua sit.
- 6 Si prędium non sit in alicuius parochia situm, illius decime pertinent ad Episcopum.
- Quid si parochia non sint distincte, ibidem.
- 7 Si Pastor diuersis temporibus in duabus parochiis gregem pascit, debet proportionabiliter utrique ecclesie decimas soluere.
- 8 Quando decime soluende sint ex fructibus extra territorium collectis:
- 9 De vna, & eadem re duplex decima solui non debet.
- 10 Parochus exigens decimas quoad certos fructus eo ipso censetur esse in possessione quoad omnes fructus, & quando id procedat.
- 11 Possessor fundi pro decimis preteritis conueniri potest.
- 12 Quando agitur de sola questione facti, uterque Iudex tam ecclesiasticus, quam secularis est competens; si vero oriatur questio iuris, Iudex ecclesiasticus solus est competens, & num. 13.
- 14 Ius accipiendi decimas, regulariter spectat ad solos clericos habentes curam animarum.
- 15 Clerici de quibus bonis teneantur soluere decimas.
- 16 An regulares teneantur decimas persoluere.
- 17 An in decimis attendenda sit consuetudo, vel prescriptio, aut privilegium, & num. 18.
- 18 Iudex ecclesiasticus in causa decimarum incipere potest a precepto cum monitione sub pena excommunicationis, limitatur numero 20. & 21.
- 19 Controversia inter ecclesiam sacramentalem, vel prędialem, quomodo terminanda.
- 20 An parochiani teneantur deferre decimas ad horrea clericorum.
- 21 Cõpositio super decimis facta per Rectorem quando valeat.
- 22 In causa decimarum regulariter non datur appellatio, limitatur num. 26. 27. 28. & 29.

CAP. VI.

De decimis.

§. I.

An ex decimis deducantur expensę.

Pro faciliori intelligentia præmittendum est, quod tria sunt genera decimarum: alię enim dicuntur prędiales, quales sunt quę proueniunt ex prędijs, vt vinum, frumentum, fructus arborum, & huiusmodi: alię personales, quę videlicet proueniunt ex opere personali, vt ex mercatura, artificio, scientia, militia, venatione, & simili: alię sunt mixtę, quę partim ex prędijs, partim ex opere personali pro-

proueniunt, vt sunt animalia, quæ pascuntur ex prædijs, & humano opere nutriuntur, & factus, ac fructus eorum, vt colligitur ex c. decima 16. q. 1. cap. non est in potestate de Decim. & d. Sylu. in ver. decima in princ. & alij communiter. his præmissis.

2 Resp. quod ex decimis prædialibus, & mixtis non deducuntur expensæ, neque tributa, census, aut alia debita, sed integrè, ac sine diminutione soluendæ sunt d. cap. non est in potestate cap. tua nobis, & cap. cum non sit in homine de Decim. d. cap. decima 16. q. 1. secus in personalibus, in quibus expensæ deducuntur cap. pastoralis eod. tit. glos. in d. c. non est in potestate ver. antequam Nau. in man. cap. 21. num. 31. Sylu. in ver. decima n. 10. Ricc. in collect. decis. 2392. par. 6. Barbof. de offic. & pot. Paroch. cap. 28. §. 1. num. 37. & 38. quibus addo S. Th. 2. 2. q. 87. art. 1. & art. 2. ad p. vbi dicit, quod decimæ prædiales, & mixtæ debentur partim ex institutione ecclesiæ, partim ex iure naturali: & ideo in huiusmodi decimis verbum fructus intelligitur naturaliter, prout in fundo percipiuntur; decimæ verò personales debentur ex sola auctoritate ecclesiæ: non enim vllum de illis extat præceptum in lege veteri, & ideo accipiendæ sunt iuxta interpretationem, & censuram humani iuris, secundum quod fructus non aliter intelliguntur, quàm deductis expensis, quæ gratia eorum dem fructuum sunt l. fructus vbi glos. & DD. ff. sol. matr.

3 Obserua tamen, quod huiusmo-

di decimæ personales vt plurimū non sunt in vsu, nisi in aliquibus regionibus Hispaniæ, vt d. Nau. d. cap. 21. num. 31. vbi autem sunt in vsu, debentur illi ecclesiæ, in cuius parochia quis habet domicilium: quia persoluuntur ad sustentationem eorum, qui spiritualia ministrant, etiam si occasione absentia alibi recipiat sacramenta glos. in cap. ad apostolica de Decim. quæ esse communiter recepta d. Nau. conf. 1. num. 7. de Decim. S. Th. 2. 2. q. 87. art. 3. ad 2. Sylu. in ver. Decima num. 14. Barbof. d. cap. 28. §. 2. n. 26. & seq. nisi alibi commoretur animo illuc transferendi domiciliū Nau. conf. 1. num. 5. de Decim.

4 Obserua 2. quod decimæ prædiales regulariter spectant ad ecclesiam, in cuius terminis prædia sunt sita, vt videtur concludi in c. cum sint homines de Decim. & in c. vlt. vbi glos. de Paroch. glos. communiter recepta in cap. ad apostolica ver. consuetudo de Decim. S. Th. 2. 2. q. 87. d. art. 3. ad 2. Sylu. in ver. Decima num. 14. Nau. conf. 1. num. 7. de Decim. Vnde decimæ noualium, debentur illi ecclesiæ, in cuius parochia surgunt, vt est tex. in cap. quoniam de Decim. Si verò locus esset intra duas parochias, & ignoretur, sub qua sit, tunc inter eas fiet diuisio Abb. & alij in dx. quoniam Barbof. de offic. & pot. Paroch. cap. 28. §. 2. num. 20. vbi etiam dicit, quod si limites quoquomodo apparent, pro modo, & portione limitum cuiuslibet parochiæ decimæ sunt assignandæ: si verò prædium non sit in alicuius parochia situm, illius Decimæ pertinent ad Epi-

- Episcopum, ut in d. capit. quoniam in fine de Decim. idemque dicendum est, ubi parochia non sunt distincte Rota in Ciuitaten. Decimarum 26. Martij & 28. Iunij 1618. coram Verospio, quam refert Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 86. num. 37.
7. Obserua 3. quod si Pastor diuersis temporibus in duabus Parochijs gregem pascit, debet etiã proportionabiliter vtriq. Ecclesie decimas soluere S. Thom. 2. 2. q. 87. ar. 3. ad 2. Sylu. in ver. Decima num. 14. Vnde si oves in vna Parochia iaceant, & dormiant, & in alia pascant, decimae erunt similiter diuidendae Barbof. d. cap. 28. §. 2. n. 39. magis tamẽ debetur decima gregis ecclesie, in cuius territorio grex pascitur, quam illi, in cuius territorio ouile locatur: quia ex pascuis fructus gregis proueniunt, ut d. S. Th. loco cit.
8. Obserua 4. quod decimae soluendae sunt nedum ex fructibus re-collectis in Territorio, sed de omnibus alijs fructibus etiã extra territorium perceptis, dummodo de eisdem fructibus non soluatur decima alteri ecclesie extra territorium: quia de vna, & eadem re duplex decima solui non debet Ricc. in prax. for. eccles. par. 2. ref. 90. & ideò peti non potest secunda decima de tributo, vel pensione, quã recipit Dominus propter locationem praedij, si ex eius fructibus decima fuit antè soluta. glos. & DD. in c. pastoralis de Decim.
10. Obserua 5. quod Parochus exiens decimas quoad certos fructus eo ipso censetur esse in possessione quoad omnes fructus: quia ius decimandi prouenit ex iure vniuersali parochialitatis Beltramin. ad Greg. decis. 557. nu. 10. ubi citat. Ruin. conf. 141. lib. 5. Seraphin. dec. 1047. n. 1. & 2 quod intellige alio non existente in possessione: tunc enim per perceptionem vnus speciei illi conseruatur possessio percipiendi decimam ex omnibus alijs fructibus etiam subrogatis. in locum eorum, qui ex praedio decimali prius colligebantur, ut decisum refert Ricc. in Prax. for. eccles. p. 4. ref. 295.
11. Obserua 6. quod possessor fundi pro decimis praeteritis conueniri potest ita, ut in optione ecclesie sit, quem velit conuenire, nouum, an antiquum praedij possessorem: quia hoc est onus reale cap. penult. de decim. glos. in cap. tu. nobis ver. sic & Dominus de decim. ita Barbof. de off. & pot. Paroch. cap. 28. §. 4. num. 10. & seq. & in cap. tua 2. n. 13. de Decim. Ricc. in Prax. for. Eccles. par. 2. ref. 57.

§. II.

Quis sit iudex competens in causa decimarum.

12. R Esp. quod si circa decimas agitur de sola quaestione facti, vterque Iudex tam ecclesiasticus, quam laicus erit competens Couar. pp. qq. cap. 35. num. 2.

Mo-

Monet. de Decim. cap. 8. q. 1. nu. 5 & seq. vbi de communi Ricc. in collec. decis. 2467. par. 6. Piafec. in Prax. Episc. par. 2. cap. 14. nu. 59. & ideo etiam iudex secularis compellit laicos ad soluendum decimas Calderin. conf. 15. in fin. de Iud. & for. compet. si verò oriatur questio iuris, Iudex ecclesiasticus solus est competens priuatiuè quoad laicum, puta si dubitetur, an decima sit soluenda, vel ex quibus fructibus debeat solui, aut si agatur de exempti one, priuilegio, prescriptione, vel consuetudine tot. tit. de Decim. Calderin. conf. 15. in fin. Ricc. loco cit. Conar. vbi sup. num. 2. quod procedit etiam, vbi

13 questio iuris est incidens, siue agatur in petitorio, siue possessorio *Monet. d. q. 1. n. 1. & seq. Feder. de Sex. conf. 245. nu. 3. & alij apud Barbof. de offic. & pot. Paroc. c. 28. §. 4. n. 1. & in c. tuax. nu. 2. de Decim.*
 Ex quo fit, vt clerici simpliciter beneficiati non possint laicos coram Iudice seculari ad decimas soluendas conuenire, quia isti debent de titulo docere, etiam si agerent iudicio possessorio, nec sufficeret decennialis possessio *Put. dec. 413. lib. 1. quem refert, & sequitur*
 14 *Ricc. in Prax. for. Eccles. par. 2. ref. 111.* ius enim accipiendi decimas regulariter ad solos clericos pertinet habentes curam animarum, c. vlt. de Paroc. S. Tho. 2. 2. q. 87. art. 3

S. III.

An Clerici teneantur soluere decimas.

15 **R** Esp. quod tenentur de fructibus, quos ex bonis patri-

monialibus percipiunt *cap. 2. vbi glo. ver. à Clericis de Decim. S. Tho. 2. 2. q. 87. art. 4.* etiam de eo, quod percipiunt ex patrimonio, ad cuius titulum fuerunt ordinati *Polin. in cap. Ecclesia S. Mariae num. 10. de Constit. Barbof. d. cap. 28. §. 3. n. 10. & in cap. 2. nu. 5. de Decim. Bellett. Disquis. Cleric. tit. de exempt. cler. & cor. honor. & c. §. 5. num. 9. in fin. quamuis contrarium in hoc sentiat Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 143. & in Collect. decis. 566. par. 3. non tamen tenentur de fructibus suorum beneficiorum, vt d. S. Tho. 2. 2. q. 87. art. 4. glos. in d. cap. 2. de Decim. & in cap. quæsti ver. vt Episcopi 16. q. 1. Bellet. Disquis. Cleric. tit. de Cleric. debit. S. 12. num. 35. nisi prædia beneficij fuerint prius tributaria: quia res trahit cum suo onere *glos. communiter recepta in cap. 1. ver. vlt. de Censib.**

16 Ità etiam licet omnes serè Regulares per specialia priuilegia exempti sint à solutione decimarum, vt d. Sorb. in compend. priuileg. ver. Decimæ: tamen si nouas possessiones acquirunt, de quibus prius soluebantur decimæ ecclesijs parochialibus, tenentur etiã ipsi decimas persoluere *cap. nuper de Decim. & ideo Parochi mantenendi sunt in possessione exigendi Barbof. de offic. Paroch. d. cap. 28. §. 3. numer. 42. & 43. nisi expresse in eorum priuilegijs fuerit derogatum dispositioni d. cap. nuper, quod cum sit conciliare censetur habere clausulam derogatoriam ad futuras dispositiones Rot. coram Card. Casaler.*

Iii dec.

decif. 229. num. 3. & 247. num. 10. & coram Buratt. dec. 704. nu. 2. & hæc derogatio d. c. nuper. est etiã necessaria in communicatione priuilegiarum, vt pluries censuit Rota teste Ferentill. ad Buratt. d. dec. 704. vbi etiam dicit, quod censetur sufficienter derogatum d. cap. nuper, si in clausulis derogatorijs priuilegij facta sit mentio generalis Conciliorum.

Sed hoc intelligendum est de decimis, quæ debentur pro administranda cura animarum: non autem de ijs, quæ sunt impositæ rebus, puta si ab initio fuerunt concessæ, vel traditæ cum ea conditione, & onere, vt ex eis decimæ soluantur: tunc enim Regulares etiam Mendicantes tenentur eas soluere: quia eorum priuilegium ad huiusmodi decimas non extenditur, vt censuit Sac. Congr. Concilij apud Farinac. dec. 168. p. 4. Diuersi:

§. IV.

An contraria consuetudo, seu præscriptio excuset à solutione decimarum.

17 **N**egatiuè respondent Canonistæ communiter: quia cū decimæ sint debitæ de iure diuino cap. 1. & cap. cum non sit in homine de Decim. ideò omnis præscriptio, & consuetudo reprobat cap. vlt. de Consuet. hæc tamen cõclusio à Theologis declaratur, vt procedat quantum ad sustentationem ministrorum: hoc enim respectu decimæ sunt de iure diuino: non autè quantum ad quotam taxatam: potest enim Eccle-

siã pensatis opportunitatibus tēporum, & personarum aliam partem determinare soluendam; & ideò valere potest consuetudo, quod non plenè soluantur, non autem quod nihil soluat S. Tho. 2. 2. q. 87. ar. 1. Sylu. in ver. Decima nu. 10: Nau. in Man. cap. 21. n. 30. & alij communiter: nam præceptum in lege veteri de soluendis decimis quantum ad determinationem decimæ partis, de qua in lib. leuit. c. 27. erat iudiciale: quia, immediatè ordinabatur ad æqualitatem inter ministros Dei, & populum seruandam, & ideò non obligat tempore gratiæ, vt constat ex illo Apost. ad Hebr. 8. & docet S. Tho. loco cit. & omnes in cap. vn. de Purificat. post part. Vnde valere etiam consuetudinem, quod expensæ deducantur ex decimis prædialibus, & mixtis, dicit Barbes. de offic. & pot. Paroch. cap. 28. §. 1. num. 38.

Vbi verò ex consuetudine nihil soluitur, ecclesia remittere videtur: & tunc neque Curatus, neque Episcopus eas exigere potest, nisi auctoritate Pape, vel in casu magnæ indigentiae, vt dicit Sylu. ibidem. Hinc Doctores cõmuniter sentiunt, posse Romanū Pontificem cõcedere priuilegiū, quo aliquis à solutione decimarum eximatur, quando ex alijs prouentibus remanet congrua, & sufficiens ministrorum sustentatio: præceptum enim de soluendis decimis quatenus excedit cõgruam ministri sustentationem non est diuinum, seu naturale, sed solum humanum, cõtra quod pri-

uilegium dari potest *Barbos. de off. & po. Paroc. c. 28. §. 3. nu. 12.* huiusmodi tamen priuilegiū moderari debet, si incipiat esse enormiter læsiuū ecclesiæ parochiali adeo, vt eius Restori congrua, seu sufficiens sustentatio non remaneat *c. nuper de Decim. c. 2. §. vbi autē eod. tit. in 6.* quod locorū ordinarijs ibidem cōmittitur, vt ipsi eo casu prouideant: quamuis aliter sentiat *Barbos. d. cap. 28. §. 3. n. 45.* vbi dicit, hoc spectare ad declarationem Pape, vel alterius, cui Papa commiserit.

19 Hinc etiam fit, vt quamuis Iudex ecclesiasticus in causa decimarum incipere possit à præcepto cum monitione sub pœna excommunicationis, siue agatur ad decimas non solutas, siue ad soluendas in futurum *cap. peruenit de Decim. Ricc. in Prax. par. 4. ref. 506.*

20 *Barbos. de offic. Paroch. cap. 28. §. 4. num. 5. in fin.* tamen non poterit Episcopus excommunicare non soluentem, si adsit immemorabilis possessio non soluendi: quia consuetudo temporis immemorabilis equipollet priuilegio *cap. super quibusdam §. præterea de verb. signif. Nau. cons. 21. de Cleric. non resid. ita Ricc. in Prax. vt sup. par. 4. ref. 510. vbi citat. Abb. in cap. 1. num. 8. vt lit. pend. Innoc. in cap. cum venissent de Restit. spol. Capyc. dec. 189. & alios.*

21 Addit idem Ricc. loco cit. p. 4. ref. 508. neque posse Episcopum excommunicare non soluentem decimas, si allegetur præscriptio, & probetur: quamuis interim non probata præscriptione possit

Parochus vt iure suo, vt notatur in cap. cum personæ de Priuil. in 6.

22 Si verò oriatur controuersia inter ecclesiam prædiale, & sacramentalem, scilicet an colonus soluere debeat decimam ecclesiæ, in cuius parochia sita sunt prædia, an verò ecclesiæ, vbi audit diuina, tunc particularis consuetudo attendi debet *cap. cum sint homines, & ibi DD. de Decim. & ad hunc effectum sufficit consuetudo decennalis: quia non est contra, sed præterius glos. communiter recepta in capit. ult. ver. consuetudo de consuet. in 6. Rot. coram Cardin. Caualer. dec. 95. num. 2. & seq. & si consuetudo loci sit dubia, attendenda est cōsuetudo loci vicinioris, vel loci prædominantis *Barbos. de offic. & pot. Paroch. cap. 28. §. 3. num. 72. & in d. cap. cum sint homines n. 4.* vbi etiam dicit, quod si in loco viciniore adest aliqua cōsuetudo, & in loco dominantis adest diuersa consuetudo, tunc attendi debet consuetudo loci vicinioris, & non dominantis.*

§. V.

An Parochiani de iure communi debeant decimas in horrea, seu ad domum Clerici deferre.

23 **A**ffirmatiuè respondet glos. in cap. reuertimini ver. in horrea 16. q. 1. *Grass. decis. cas. conscien. p. 2. lib. 2. c. 27. n. 15. & alij apud Ricc. in Prax. for. eccl. p. 2. ref. 244.* cōtrariū tamē probatur in c. quasi iuncta glos. in ver. ad eccles. suas 16. q. 1. Vnde etiam in hoc attendenda erit cōsuetudo locorū *c. in aliis quibus §. fin. de Decim. Nau. cons. 2.*

*n. 1. de Decim. Ricc. in Prax. ut sup. .
P. 2. ref. 244. vbi etiã dicit, quod ta-
lis cõsuetudo inducitur spatio 10.
annorum:*

§. VI.

*An & quando valida sit compositio
super decimis facta per Recto-
rem absque assensu Papæ,
vel Episcopi.*

24 **R**esp. quod si cõpositio fiat su-
per decimis præteritis, etiã
sine consensu Papæ, vel Episcopi
valet: quia in hoc considerari nõ
potest aliquod præiudicium eccle-
siæ, aut successoris, sed solius Pa-
rochi, ut post Abb. d. *Quarant. in
ver. alienatio rerum ecclesie n. 20.* si
verò cõpositio fiat super decimis
futuris, distinguendum est: aut
enim agitur de paruo præiudicio
ecclesie, & tunc sufficit auctoritas
Episcopi ad validandã huiusmo-
di compositionem, & ita intelli-
gendus est textus in cap. 2. de tran-
sact. Barbof. de off. & pot. Paroch. c.
28. §. 4. n. 24. & 25. aut agitur de
magno præiudicio ecclesie, & in
hoc casu non valet sine confirma-
tione apostolica, & ita intelligen-
dus est textus in cap. veniens de
transact. & in cap. venerabilis de
confirmat. vtil.

§. VII.

*An detur appellatio in causa de-
cimarum.*

25 **R**esp. negatiuè cap. tua de De-
cim. quod intellige quoad ef-

fectum suspensiuum, non autem
deuolutiuum Ricc. in Prax. for. eccl.
par. 4. ref. 506. Barbof. in cap. tua 2.
num. 9. de Decim.

26 Hæc tamen conclusio limita-
tur 1. quando agitur cum perso-
na ecclesiastica, quæ prætendit ha-
bere potiora iura in decimis *Præ-
pos. in cap. fin. §. quoties num. 32. q.
6. & ibi Gemin. sub nu. 22. de Ap-
pell. & alij quos refert, & sequitur
Barbof. in d. cap. tua 2. numer. 9. de
Decim.*

27 Limitatur 2. quando appella-
tur à non admissione exceptionũ,
quæ proponuntur in iudicio deci-
marum secundum Ricc. in Prax. ut
supra par. 4. ref. 506. vel vbi colle-
ctor decimarum modũ excede-
ret: quia tunc ab excessu potest
appellari Barbof. loco cit.

28 Limitatur 3. quando agitur in-
ter duas ecclesias contendentes
de iure decimandi Rot. in Cordu-
ben. decimarum 2. Decbris 1605.
coram Pamphilio, quam refert Bar-
bof. in d. cap. tua 2. num. 9.

29 Limitatur 4. quando allegatur
priuilegium Papæ, vel compositio:
secus si allegetur consuetudo, vel
præscriptio, tunc enim appellatio
non admittitur: quia fauorabi-
lius est priuilegium, & compositio,
quam consuetudo, & præ-
scriptio, ita Ricc. in Prax. par. 4.
ref. 506. vbi citat Monet. de Decim.
cap. 8. num. 56. & seq. Ruginell. de
Appellat. §. 2. cap. 3. num. 256. qui-
bus adde Barbof. vbi supra nu. 11.
vbi dicit ita tenuisse Rotam in d.
Corduben. decimarum.

IO:

Finis libri Quinti.